

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΩΡΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ

5 του Μαη 1978

αρ. φυλλου 39

160 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ
ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ Κ. ΜΑΡΕ
(σελίδα 7)

Πρωτομαγιάτικη διακήρυξη της ΕΔΕΚ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΜΑ ΔΕΝ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ

Η άποψη πως οι σημερινές έθνικο-απελευθερωτικές συνθήκες επιβάλλουν τη συντήρηση και την επέκταση της εκμετάλλευσης με τη σιωπηρή άνοχη της εργατοαγροτικής τάξης και όλων των εργαζομένων για ν' αποφευχθεί δήθεν ταξική αναταραχή, αποτελούν άπατη προς τον εργαζόμενο λαό και άπεργάζονται κινδύνους για το έθνικό θέμα.

Αυτά τονίζει στην Πρωτομαγιάτικη διακήρυξη της, η Κεντρική Επιτροπή του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ, και υπογραμμίζει ότι οι σημερινές κρινονικο-οικονομικές δομές στέκουν τροχοπέδη στην ανάληψη ουσιαστικού αγώνα για επίβιωση και δικαίωση.

Τώρα, συνεχίζει η ΕΔΕΚ, περισσότερο από κάθε άλλη φορά επιβάλλεται η υιοθέτηση ουσιαστικών μέτρων κι' όχι ημίμετρων που να στρατεύουν τους πόρους για το σύνολο και για τον αγώνα.

Ολόκληρη η Πρωτομαγιάτικη διακήρυξη έχει ως εξής:

«Κάθε πρώτη του Μάη, η εργατική τάξη σ' όλοκληρο τον κόσμο διαπιστώνει το πολιτικο-οικονομικό στίγμα, αναλύει τα δεδομένα και

σφικτοδένεται οργανωτικά για να διεκδικήσει αυτά που δικαιωματικά της ανήκουν, για να εκφράσει την απόφαση της ότι όσο υπάρχει εκμετάλλευση κι' εκμεταλλευτικά συστήματα, ο αγώνας των εργαζομένων στρατώνων

θα συνεχίζεται για κατάκτηση της πολιτικής ξουσίας, για κατάργηση της εκμετάλλευσης, για εδραίωση του σοσιαλισμού. Θάταν αυτόκαταστροφικό κι' εγκατάλειψη των βασικών στόχων ή καθοδήγηση προς οποιαδήποτε άλλη κατεύθυνση.

»Κι η σημερινή πρωτομαγιά βρίσκει την Κύπρο μέσα σε συνθήκες ήμικατοχής, βρίσκει το λαό μας σκλαβωμένο, τους πρόσφυγες μας ξεριζωμένους από τις πατρογονικές τους εστίες, τις οικογένειες των αγνοουμένων να ζούν κάτω από τα ίδια αγωνιώδη ερωτηματικά, τους εγκλωβισμένους ν' αντιμετωπίζουν απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης.

»Για ν' ανοίξουμε το δρόμο προς τη λευτεριά θα πρέπει αποφασιστικά να χωρήσουμε στη στράτευση του συνόλου του λαού μέσα στα πλαίσια μιας λαϊκής πολιτοφυλακής, θα πρέπει να χωρήσουμε στη στράτευση του συνόλου των πόρων και του συσσωρευμένου πλούτου στον αγώνα για έθνικη σωτηρία.

»Οι σημερινές κοινωνικο-

οικονομικές δομές στέκουν τροχοπέδη στην ανάληψη ουσιαστικού αγώνα για επίβιωση και δικαίωση. Τους πόρους και το ανθρώπινο δυναμικό δεν πρέπει να τους εκ-

μεταλλεύεται μια μικρή ολιγαρχία και να συγκεντρώνει τους πόρους και την οικονομική ικμάδα που θάπρεπε να

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
Σελίδα 18

ΟΙ ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Υστερα από μια περίοδο πολύμηνης αναμονής, υποβλήθηκαν επίτελους, στον Γ.Γ. του Ο.Η.Ε., οι λεγόμενες Τουρκικές προτάσεις, οι οποίες κριθηκαν απαράδεκτες από την κυβέρνηση και το έθνικό Συμβούλιο και απορρίφθηκαν.

Μέσα στα πλαίσια της διαδικασίας που ακολουθείται από το 74 και μετά για λύση του προβλήματος, η θέση της κυβέρνησης μπορεί να ιδωθεί σαν σωστή, αυτό όμως που μπειναι σε αμφισβήτηση, ιδιαίτερα ύστερα από τις προτάσεις, είναι η ίδια η διαδικασία και η άνυπαρξία υπαλλακτικής γραμμής από την πλευρά της κυβέρνησης.

Η συμμορία του Ντενκτάς δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια εγκάθετη ήγεσία, που πρακτορεύει στα κατεχόμενα τα συμφέροντα της Τουρκικής άρχουσας τάξης και κατ' επέκταση του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Αν κάποιος αποδεχτεί αυτή τη συμμορία σαν τη νόμιμη ήγεσία των Τουρκοκυπρίων και στη συνέχεια αποδεχτεί να συζητήσει μαζί της το συνταγματικό μέλλον της Κύπρου, στην ούσια δεν συζητά με τους Τουρκοκυπρίους αλλά με τις δυνάμεις κατοχής.

Από κει και πέρα δεν έχει παρά να περιμένει, τότε θα λογικευτεί η Τουρκία ή τότε και από ποιούς θα πιαστεί για να

«υποβάλει λογικές προτάσεις που να παρέχουν βάση για συνομιλίες».

Και είναι φυσικό ο άξονας πάνω στον οποίο μια οποιαδήποτε Κυπριακή Κυβέρνηση στηρίζει την έξωτερική και έσωτερική πολιτική της να είναι αυτός. Είναι γι' αυτό το λόγο που η Κυπριακή Κυβέρνηση στηρίζει μάταιες ελπίδες στην εκλογή του Κάρτερ, ή στην άρση του εμπάργκο ή σε πίεση των Ε.Π.Α. προς την Τουρκία, ή ακόμα χειρότερα έπεσε σε παγίδες τύπου Κλίφφορντ.

Μά κι' αν ακόμα οι συνομιλίες με τον Ντενκτάς χρησιμοποιούνταν για να ξεγυμνωθεί η πολιτική της εγκάθετης Τουρκοκυπριακής ήγεσίας και της Τουρκικής άρχουσας τάξης, αυτό το έπρεπε να γίνει σαφές και έπρεπε να σημαίνει παράλληλη δράση για την εκδίωξη του κατοχικού στρατού.

Αναμονή δεν σημαίνει αδράνεια αλλά τουλάχιστον προετοιμασία για δράση.

Λέμε ότι η γραμμή της κυβέρνησης είναι σωστή αλλά σκοντάφτει πάνω στην αδιαλλαξία της Τουρκίας. Μά η αδιαλλαξία της Τουρκίας είναι δεδομένη και έχει αποδειχτεί σαν τέτοια εκατοντάδες φορές. Η Κυβέρνηση θα έπρεπε να συμπεριλάβει στη γενικότερη πολιτική της γραμμή τη δεδομένη αδιαλλαξία και όχι μόνο να τη διαπιστώνει κάθε φορά που

η διαδικασία οδηγείται σε αδιέξοδο.

Λέμε πως πρέπει να πείσουμε τους Τουρκοκυπρίους ότι η γραμμή της Κυβέρνησης είναι σωστή ή ότι αγωνιζόμεστε και για τους Τουρκοκυπρίους. Πως όμως μπορεί να γίνει αυτό, όταν η Κυβέρνηση δεν ξεγυμνώνει μια ήγεσία που καταπιέζει και εκμεταλλεύεται την πλειοψηφία των Τουρκοκυπρίων με τη δύναμη των κατοχικών δυνάμεων;

Πως θα πεισθούν οι Τουρκοκύπριοι ότι ο αγώνας είναι κοινός όταν η μόνη έκλογη που έχουν είναι να διαλέξουν μεταξύ δύο εκμεταλλευτών;

Οι προτάσεις της Τουρκικής ήγεσίας έχουν γίνει και έχουν απορριφτεί. Η Κυβέρνηση λέει ότι θα προσφύγει ξανά στον ΟΗΕ κι' ότι θα ζητήσει κυρώσεις από το Συμβούλιο Ασφάλειας.

Τι θα γίνει μετά;

Ακολουθείται μια διαδικασία που οδηγεί σε συνεχή αδιέξοδο, αυτό που χρειάζεται δεν είναι μόνο οι προσφυγές, αλλά μια υπαλλακτική γραμμή που να συνενώνει τις Έλληνακυπριακές και τις Τουρκοκυπριακές μάζες σ' ένα κοινό αγώνα ενάντια στην κατοχή και τον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό για μια Κύπρο του λαού και της δημοκρατίας.

Οι Τουρκοκύπριοι σ' αυτό το στάδιο δεν μπορούν ν' αναλάβουν αυτή την πρωτοβουλία, μπορούμε όμως εμείς.

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ Η «ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ» ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η πρόσφατη δήλωση του στρατάρχη Όγκαρκώφ, αρχηγού του Γενικού Έπιτελείου της Σοβιετικής Ένωσης, πώς η Σ. Ένωση είναι διατεθειμένη να προχωρήσει και σε «στρατιωτική συνεργασία» με την Τουρκία, ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυριών από μέρους της δεξιάς στην Κύπρο. Ο Πρόεδρος κ. Κυπριανού διαμαρτυρήθηκε έντονα στη Σοβ. Ένωση, ενώ η «Χαραυγή», έκφραστικό όργανο του ΑΚΕΛ, χαρακτήρισε την κυβερνητική ενέργεια σαν «θεβιασμένη και άστοχη».

Οι προπαγανδιστές της δεξιάς διάστριξαν να μιλήσουν για παροχή όπλων προς την Τουρκία και άλλα πολλά. Αν και τούτο, μέσα στο διεθνή συσχετισμό των δυνάμεων, είναι προς το παρόν μάλλον άπιθανο, είναι παρ' όλα αυτά άσχετο με την ουσία του θέματος που πρόκυψε. Και η ουσία του θέματος είναι: η εξέλιξη: Η Σοβιετική Ένωση, μέσα στα πλαίσια του ανταγωνισμού της με τη Δύση, έχει ιπλάσει στρατηγικά συμφέροντα, τα οποία καθορίζουν τη στάση της απέναντι σε διάφορες χώρες και κινήματα. Είναι γενικά παραδεκτό όπως η Τουρκία έχει μεγάλη στρατηγική σημασία στο χώρο

βίαια τους Έλληνες από τους Τούρκους. Έτσι, οποιαδήποτε βοήθεια προς την Τουρκική άρχουσα τάξη υποδοθεί τη διατήρηση της ντε φάκτο κατάστασης στην Κύπρο, αλλά υποσκάπτει ταυτόχρονα και τον αγώνα του τουρκικού λαού ενάντια στους καταπιεστές του.

Η ιδεολογικά άσυνεπής στάση της Σοβιετικής Ένωσης στην προκειμένη περίπτωση δεν εκπλήσσει, βέβαια, γιατί γενικά η εξωτερική πολιτική της δεν εμπνέεται από απλώς διεθνιστικές αρχές, αλλά πολλές φορές από στενά εθνικιστική θεώρηση των πραγμάτων, που περιπλέκει τυχρά μέσα στο λαό-

ση και την Ανατολή. Από την άλλη, σήμερα, ο αγώνας του κυπριακού λαού φαίνεται να έχει από πολλές πλευρές περιοριστεί στα πλαίσια των συζητήσεων στον ΟΗΕ, όπου η Σ. Ένωση έχει υποστηρίξει την Κύπρο με συνέπεια. Όλα τούτα αναφέρονται για να καταδειχθεί πώς η κριτική έναντι στη Σ. Ένωση για τη στάση της πάνω στο Κυπριακό δεν μπορεί να είναι μονόπλευρη, γιατί και η ελληνοκυπριακή πλευρά — ακόμα και η ηγεσία του εργατικού κινήματος — δεν είναι άμοιροι εθύνων.

Έκείνο που διερωτώνται τώρα πολλοί είναι το γιατί η Κυπριακή Κυβέρνηση αντιδράσε τόσο έντονα απέναντι στις δηλώσεις του στρατάρχη Όγκαρκώφ. Ο ένας λόγος είναι γιατί ιδώθηκε η δήλωσή του σαν ενισχυτική των

προσπαθειών της αμερικάνικης κυβέρνησης για την άρση του εμπάργκο. Είναι γνωστό πώς η κυπριακή κυβέρνηση έχει βασίσει ένα μεγάλο μέρος της πολιτικής της στη διατήρηση του εμπάργκο, γιατί το θεώρησε σαν τη μόνη πραχτική πίεση πάνω στην Τουρκία που έχει υπάρξει από τον καιρό της εισβολής. Ο άλλος λόγος είναι πώς τούτο αποτελεί μια ευκαιρία για τον Κυπριανού για να αποδείξει στη δεξιά αλλά και στη Δύση πώς δεν επηρεάζεται από την άριστερά της Κύπρου. Είναι δηλαδή ένα είδος εξετάσεων απέναντι στη ντόπια και τη διεθνή αντίδραση.

Τα πιο πάνω δεν σημαίνουν πώς το διάδημα του προέδρου έπρεπε ή δεν έπρεπε να γίνει. Είναι απλώς μια ενέργεια που τοποθετείται μέ-

σα στα πλαίσια του διπλωματικού παιχνιδιού που αποκλειστικά έχει περιέλθει το κυπριακό. Σίγουρα η Σοβιετική στάση είναι στη συγκεκριμένη περίπτωση άρνητική. Από την άλλη δεν μπορούμε παρά να τονίσουμε πώς από την πλευρά της Κύπρου ακόμα και μια σοβαρή πρόθεση δε διαφαίνεται για τη διοργάνωση και διεξαγωγή ενός συνεπούς απελευθερωτικού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα. Μια τέτοια πορεία, όπως πολλές φορές αναλύσαμε, συνεπάγεται αλλαγή δομών και διάρθρωσης της οικονομίας και προϋποθέτει την ενεργητική και συνεχή λαϊκή συμμετοχή στις αποφάσεις. Διαφορετικά το κυπριακό θα παραπαίει και θ' αποτελεί αντικείμενο διπλωματικού παιχνιδιού διαφόρων δυνάμεων και καταστάσεων.

Η Πρωτομαγιάτικη διακηρυξη της ΕΔΕΚ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

(από την 1η σελ.)

διατίθενται για την προώθηση του αγώνα.

Η άποψη πώς οι σημερινές εθνικοαπελευθερωτικές συνθήκες επιβάλλουν τη συντήρηση και την επέκταση της έκμετάλλευσης με τη σιωπηρή άνοχη της εργατο-άγροτικής τάξης και όλων των εργαζομένων για να αποφευχθεί δήθεν ταξική αναταραχή, αποτελούν απάτη προς τον εργαζόμενο λαό και άπεργάζονται κινδύνους για το εθνικό θέμα.

Τόν εθνικό αγώνα θα τον διεξάγουν τα λαϊκά στρώματα που είναι έτοιμα και πρόθυμα για κάθε θυσία — ακόμη και της ζωής τους — για την ουσιαστική προώθηση αυτού του αγώνα. Όμως η διάθεση των εθνικών και ακόμα και των κυβερνητικών πόρων για αύξηση των αποθεματικών κερδών μιας μικρής ολιγαρχίας αποτελούν ύπονόμειση του αγώνα.

Τώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά επιβάλλεται η άμεση λήψη δραστικών κοινωνικο-οικονομικών μέτρων. Τώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά επιβάλλεται η υιοθέτηση ουσιαστικών μέτρων κι όχι ήμίμετρων που να στρατεύουν τους πόρους για το σύνολο και για τον αγώνα.

Η τάξη των εργαζομένων που βρίσκεται στην πρωτοπορία του εθνικού αγώνα, θα πρέπει να εντείνει την πάλη γι' αυτά τα απαραίτητα που αποτελούν πρώτιστο καθήκο. Οι εργαζόμενοι θα πρέπει να αναλάβουν τον πρωτοποριακό τους ρόλο στην καθοδήγηση του αγώνα. Οι απαράδεκτοι συμβιβασμοί δεν ζημιώνουν μόνο τα συμφέροντα των εργαζομένων, αλλά ναρκωθούν το ίδιο το εθνικό μας μέλλον και το πολιτικό μας θέμα, του οποίου χειριστής πρέπει να είναι ο ίδιος ο λαός.

Έμπρός για ουσιαστική λευτεριά.

Έμπρός για μια Κύπρο λεύτερη, ανεξάρτητη, έμιαία, άκέραιη, άδύναμη.

στρατικοποιημένη για όλους τους Κυπρίους.

Έμπρός για στράτευση του συνόλου του λαού.

Έμπρός για στράτευση

του συνόλου των πόρων κάτω από τον έλεγχο του ίδιου του λαού.

Ζήτω η Έργαστική Πρωτομαγιά.

της Ανατολικής Μεσογείου, γιατί γειτνιάζει με την ίδια τη Σοβιετική Ένωση αλλά και με τη Μέση Ανατολή. Τα σοβιετικά ανοίγματα προς την Τουρκία αποτελούν μια προσπάθεια για έκμετάλλευση της ενδονατοϊκής διαμάχης που πρόκυψε ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία.

Σίγουρα η Σοβιετική στάση απέναντι στην άρχουσα τάξη της Τουρκίας δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από την ιδεολογική σκοπιά κανενός σοσιαλιστή. Όχι γιατί το θέμα πρέπει να αντιμετωπίζεται από τη στενή εθνικιστική οπτική της διαμάχης Κύπρου-Τουρκίας, αλλά γιατί η Τουρκική άρχουσα τάξη δρα σαν όργανο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, είναι εξαρτημένη από τον ιμπεριαλισμό και στηρίζεται πάνω σε ένα φασιστικό κρατικό και παρακρατικό βίαιον που έχει αναπτύξει για να καταπιέζει τον τουρκικό λαό. Δρώντας σαν πληρεξούσιος των ιμπεριαλιστών, αλλά και ακολουθώντας την αντιδραστική επεχτατική της πολιτική, πραγματοποιήσε την επίδραση ενάντια στην Κύπρο, και διαχώρισε

ρινθο του ανταγωνισμού της με τη Δύση. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα που ενισχύουν αυτή της την άποψη: Το πιο πρόσφατο είναι ο πόλεμος στο Κέρας της Αφρικής, όπου η Σ.Ε. έγκαιρα έστειλε στην Σομαλία για να υποστηρίξει την αντίπαλο της Αιθιοπία στον πόλεμο εναντίον της. Συναφώς πρέπει να αναφερθεί και το παράδειγμα της Ερυθραίας που μέχρι πριν λίγο καιρό η Σ.Ε. υποστήριζε σαν ένα γνήσιο αποχωριστικό απελευθερωτικό κίνημα (και έτσι είναι), ενώ τώρα αντιμετωπίζει τα όπλα του καθεστώτος του Μεγκίστου.

Η πραγματικότητα αυτή δεν καθαγιάζει, βεβαίως, τη στάση της ελληνοκυπριακής πλευράς ούτε μειώνει τις εθύνες της. Γιατί, στο πρόσφατο παρελθόν και τώρα την καθοδήγηση στον απελευθερωτικό αγώνα έδινε και δίνει η άρχουσα τάξη, που προωθούσε μια εθνικιστική πολιτική απέναντι στους Τουρκοκυπρίους, αλλά και μια αντιφατική γενικά εξωτερική πολιτική, που άποσκοπούσε σε μια άκροβατική, δήθεν, εξισορρόπηση ανάμεσα στη Δύ-

ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

Γέλασε πράγματι και το παρδαλό κατσίκι με τα όσα... όφραξα ξεφουρνίζουν και τις παραστάσεις που κάνουν τα υπολείμματα του Σαμφωνικού καθεστώτος στην Αγγλία. Χωρίς λύπη, χωρίς περισκεψη, επιχειρούν ξεδιάντροπα να διαστρεβλώσουν την πραγματικότητα στον Κυπριακό Φοιτητικό κόσμο. Φυσικά ο φοιτητικός κόσμος και γενικά η Κυπριακή παροικία της Αγγλίας ξέρει πώς πίσω από τα δημοκρατικά τους δάκρυα, κρύβονται οι νεκροθάφτες της Δημοκρατίας. Κρύβονται οι συνεργάτες του πραξικοπήματος της 15ης Ιουλίου. Κρύβονται οι ειδικοί στα τηλεγραφήματα συμπαραστάσεις προς τους χουντικούς άρχοντες, και στους τρεις πρώην μητροπολίτες. Ας σταματήσουν λοιπόν να διαρρηγνύουν τα ήμάτια τους: Η Δημοκρατία δεν τους έχει ανάγκη.

Είναι επόμενο ότι τέτοιοι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται για λύση των φοιτητικών προβλημάτων. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να διασπάσουν το δημοκρατικό φοιτητικό κίνημα στην Αγγλία, σε «εθνικόφρονες» και τμή.

Και ξέρει ο φοιτητικός κόσμος πώς αυτοί που μιλούν σήμερα για ένότητα είναι οι διασπαστές του Κυπριακού Λαού και του Κυπριακού Φοιτητικού Κινήματος.

Και γνωρίζει, ο Φοιτητικός Κόσμος, πώς αυτοί που υπόσχονται να λύσουν τα φοιτητικά προβλήματα είναι αυτοί που για επτά χρόνια δεν μπόρεσαν να κάνουν τίποτε. Είναι τουλάχιστο άστοχο να πιστέψουμε πώς τώρα θρήκαν τη λύση. Ο Φοιτητικός Κόσμος γνωρίζει πολύ καλά ποιού εξασφάλισαν την οικονομική ενίσχυση στους πρόσφυγες, ποιού όργανωσαν τις τεράστιες εκδηλώσεις συμπαραστάσης στον Κυπριακό Λαό.

Και εξηγούμε τους κασμούς τους. Μπροστά στην άμελικτη στάση της ιστορίας και την όργη του λαού έπαθαν ότι παθαίνει ένας χαμαιλέον. Προσαρμόστηκαν στο περιβάλλον για να μην απομονωθούν (κάνοντας επίτιμους προέδρους και ΣΙΑ). Παίζουν το παιχνίδι των μεταμορφώσεων για να προκαλέσουν σύγχυση. Όμως δεν μπορούν πια να ξεγελούν το φοιτητικό κόσμο. Και οι ίδιοι το έχουν καταλάβει.

Σε τέτοιους ανθρώπους άρμόζει απομόνωση. Συμμετοχή με το φασισμό φέρνει πιο κοντά την καταστροφή.

11ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΒΑΝΑ 1978

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΙΛΗ

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων για το Φεστιβάλ Νεολαίας στην Κούβα έγινε στο κινηματοθέατρο «ΘΕΛΛΟΣ» Λεμεσού την Δευτέρα 24 τ' Απρίλη εκδήλωση αλληλεγγύης για τον αγωνιζόμενο λαό της Χίλης. Στην εκδήλωση έλαβαν μέρος οι οργανώσεις Σ.Ν. ΕΔΕΝ, ΕΔΟΝ, ΝΕΔΗΚ και εργατική νεολαία ΠΕΟ.

Μετά την ομιλία του Ε.Γ. της ΕΔΟΝ Μιχ. Μιχαηλίδη ακολούθησε χαιρετισμός εκ μέρους του Παγκυπρίου Συμβουλίου ειρήνης από τον βουλευτή Γιάγκο Ποταμίτη. Στη συνέχεια απεύθυναν χαιρετισμούς στην εκδήλωση εκπρόσωποι της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, ΕΔΟΝ, Εργ. Νεολαία ΠΕΟ, ΝΕΔΗΚ και ΠΟΦΝΕ.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με καλλιτεχνικό πρόγραμμα από τραγούδια και απαγγελίες και έκλεισε με ταινία για τη ζωή και δράση του Λούις Κορβάλαν.

Δημοσιεύουμε πιο κάτω το χαιρετισμό της Σ.Ν. ΕΔΕΝ Λεμεσού:

Αδελφια,

Πέντε χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τότε που οι στρατιωτικοί της Χίλης με εντολή και συνεργασία της αμερικάνικης ΣΙΑ ανάτρεψαν με πραξικόπημα τον σοσιαλιστή ηγέτη της χώρας Σαλβαντορ Αλλιέντε και εγκαθίδρυσαν στην εξουσία ένα ιμπεριαλιστικό αντρείκελο, τον στρατηγό Πινোসέτ.

Ο λαός της Χίλης αγωνίστηκε γενναία για να κρατήσει τη δημοκρατία στη χώρα του. Ο ίδιος ο Αλλιέντε, δίνοντας πρώτος το παράδειγμα, έπεσε με το όπλο στο χέρι υπερασπίζοντας το προεδρικό μέγαρο, θυσιάστηκε για να μην περάσει ο φασισμός.

Κύπρος και Χίλη είναι θύματα των ίδιων συνωμοτικών κύκλων. Θύματα της αμερικάνικης ΣΙΑ και του διεθνούς ιμπεριαλισμού που θέλοντας να εξυπηρετήσουν τα δικά τους συμφέροντα χρησιμοποιούν τα πιο αδύνατα μέσα για να το πετύχουν. Πολιτική βία, πραξικοπήματα, εισβολές, πολιτικές δολοφονίες και κάθε μορφή καταπίεσης των ανθρώπινων δικαιωμάτων βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

Με πραξικόπημα ανατράπηκε ο Σαλβαντορ Αλλιέντε και την εξουσία πήρε η στρατιωτική χούντα του Πινোসέτ που καταδυναστεύει εδώ και μια πενταετία το Χιλιανό λαό. Χιλιάδες είναι αυτοί που εξαφανίστηκαν από τη μέρα του πραξικοπήματος. Η στρατιωτική χούντα είναι αδιόσταχη. Συλλαμβάνει και μπουτρούμια των φυλακών και

ένα καθημερινό, συνηθισμένο φαινόμενο. Παρ' όλα αυτά ο αγωνιστής λαός της Χίλης δε λυγίζει αλλά συνεχίζει ένα ανένδοτο αγώνα ενάντια στη δικτατορία και το φασισμό. Ένα αγώνα για επιστροφή της δημοκρατίας.

Ο Πινোসέτ και οι στρατοκράτες του σε μια προσπάθεια να αποκοιμίσουν το Χιλιανό λαό και να ρίξουν στάχτη στα μάτια της διεθνούς κοινής γνώμης προβαίνουν σε εκδημοκρατικοποίηση τάχα του καθεστώτος με μέτρα που θυμίζουν τα μέτρα της Χούντας των Αθηνών επι εφτάετίας.

Τελευταία έγινε στη Χίλη ένα φιάσκο δημοψηφίσμα, που δεν διαφέρει από το δημοψήφισμα «ΝΑΙ ή ΟΧΙ» που έγινε στην Ελλάδα επί οφταετίας. Αφτοφικα κατάληξε υπέρ της χούντας του Πινোসέτ, όπως συμβαίνει πάντα με τα ρημοψήφισματα που γίνονται στα στρατιωτικά καθεστώτα.

Παράλληλα η στρατιωτική χούντα αποφάσισε να αφήσει ελεύθερους τάχα ορισμένους πολιτικούς κρατούμενους και να επιτρέψει την επιστροφή εξορίστων με τον όρο να μην αναλάβουν δράση ενάντια στο καθεσώς Πινোসέτ. Όμως όλ' αυτά δεν ξεγελούν κανένα εκτός αν θέλει ο ίδιος να ξεγελαστεί με το διεθνή ιμπεριαλισμό και τους συνωμοτικούς του κύκλους που πατρώνάρουν όλα τα καταπιεστικά καθεστώτα.

Ο χιλιανός λαός χρειάζεται σήμερα όσο ποτε άλλοτε τη συμ

εντολή των ίδιων συνωμοτικών κύκλων και με εκτελεστικά όργανα τη Χούντα των Αθηνών και την προδοτική ΕΟΚΑ Β'. Εμείς που ζήσαμε μια θάρραση Τουρκική εισβολή καλά σχεδιασμένη από τη ΣΙΑ και το ΝΑΤΟ νοιώθουμε καλύτερα από κάθε άλλο τον αγώνα της Χίλης για λεφτεριά και δημοκρατία.

Έχοντας υπόψη τα όσα συνέβηκαν στη Χίλη θα πρέπει να διδαχτούμε ορισμένα μαθήματα από την ηρωική αντίσταση και θυσία του Σαλβαντορ Αλλιέντε και των συναγωνιστών του. Όπως φάνηκε ξεκάθαρα δεν είναι αρκετό να χουμε την καλή διάθεση ν' αγωνιστούμε για λεφτεριά και δημοκρατία μόνον όταν το κακό θάχει πια φουντώσει και ο φασισμός θάχει αρχίσει το τελευταίο στάδιο της επίθεσης του αλλά πρέπει ολόρθοι στα μετρήσια του αγώνα να επαγρυπνούμε. Χρειάζεται επαγρύπνηση και ετοιμότητα χρησιμοποίησης όλων των αναγκαίων μέτρων για τη συντριβή κάθε εχθρού, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό μέτωπο. Γιατί μόνο τότε η διεθνής αλληλεγγύη έχει ουσιαστικό περιεχόμενο όταν έρχεται να ενισχύσει τον αγώνα ενός λαού που μάχεται για τη λεφτεριά του.

Στην Κύπρο σήμερα ο φασισμός σηκώνει κεφάλι και προσπαθεί ν' αναδιώσει για να καταφέρει το τελειωτικό χτύπημα στον αγώνα του λαού μας ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τα Τουρκικά κατοχικά στρατεύματα που αποτελούν τον πληρεξούσιο του στη δική μας περίπτωση. Για ν' αποφύγουμε τους κινδύνους που μας απειλούν και που σκοπεύουν στην εξυπηρέτηση ξένων συμφερόντων πρέπει να πάρουμε έγκαιρα τα μέτρα που χρειάζονται.

Πρέπει απαραίτητα να προχωρήσει με γρήγορο ρυθμό η κάθαρση του κρατικού μηχανισμού από τα φασιστικά εσκαθήματα καρκινώματα και τους ανώπολους στην εφταετία της ντροπής. Σήμερα προβάλλει όσο ποτέ άλλοτε επιτακτική η ανάγκη δημιουργίας μιας γνήσια λαϊκής πολιτοφυλακής. Ο λαός πρέπει να στρατευτεί για να συντριψεί το φασισμό, για να μπορέσει να χτυπήσει το κακό στη ρίζα του. Η σωστή άμυνική θωράκιση έρχεται να συμπληρώσει το τρίπτυχο σωτηρίας από κάθε εσωτερικό ή εξωτερικό

εχθρό.

Κανένας δε δωρίζει τη λεφτεριά. Μόνο με αγώνα και θυσίες μπορούμε να την αποκτήσουμε. Αυτό πρέπει να είναι υπόψη όσων κάμνουν οποιασδήποτε μορφής αγώνα. Αντιφασιστικό, αντιδικτατορικό ή απελευθερωτικό.

Κύπρος και Χίλη διεθάνουν ένα κοινό αγώνα. Ένα αγώνα ενάντια στο διεθνή ιμπεριαλισμό και τους πληρεξούσιους του. Τα παθήματα των τελευταίων χρόνων θα πρέπει να γίνουν μαθήματα για όλους τους λαούς που

αγωνίζονται στην Κύπρο, ή τη Χίλη και την Παλαιστίνη, τη Νότια Αφρική και τη Ζιμπάμπουε.

Ο φασισμός δε θα περάσει, μόνο όταν οι λαοί πιστέψουν στο δικαίο αγώνα τους κι' ορθώσουν τ' ανίστημα μπροστα σε κάθε ντόπιο ή ξενόφερτο εδιβουλευτή της λεφτεριάς τους.

Λαού γροθιά θα φέρει λεφτεριά στην Κύπρο, τη Χίλη, την Παλαιστίνη και σ' όλους τους λαούς που αγωνίζονται για τα δικαιά τους.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

Το περιστατικό συνέβηκε την περασμένη Κυριακή σέ λεωφόρο στον Άγιο Δομέτιο. Ο γραμματέας μαζί μ' ένα μέλος της Τοπικής Ομάδας ΕΔΕΝ κατευθύνονταν με τα πόδια στη Λευκωσία, για μιá σύσκεψη στα Κεντρικά Γραφεία της Οργάνωσης. Σέ μιá στιγμή ένα αυτοκίνητο που τó οδηγούσε μιá άγνωστη κυρία, σταμάτησε, ρώτησε τούς συντρόφους αν ήταν αυτοί που πουλούσαν τη Σοσ. Έκφραση στη συνοικία, και πρότεινε σ' αυτούς νά τούς μεταφέρει στη Λευκωσία.

Η κυρία, που όπως μας είπε πιό ύστερα υπογράφεται Λοϊζίδου, είχε προσέξει από τó στίτι της που βρίσκεται στό βάθος της παρόδου Διονυσίου, δύο άτομα νά γνέφουν σέ περαστικούς οδηγούς για νά τούς μεταφέρουν στη Λευκωσία. Αναγνώρισε στά δυό άτομα αυτούς που κάθε δεκαπενθήμερο περνούσαν απ' τó δρόμο της πουλώντας τη Σοσ. Έκφραση και ξεκίνησε ειδικά για νά τούς μεταφέρει στά κεντρικά γραφεία της ΕΔΕΝ, όπως και έγινε.

Η Τοπική Ομάδα ΕΔΕΝ Άγίου Δομετίου νοιώθει τήν ανάγκη νά ευχαριστήσει τήν κυρία Λοϊζίδου, για τήν πραγματικά συγκινητική από μέρους της ενέργεια, μέσα από τις στήλες της έφημερίδας μας. Τέτοια θετική ανταπόκριση από τούς φίλους της Σοσ. Έκφρασης και της Οργάνωσης μας άποτελεί τήν ωραιότερη άμοιθή για τούς κόπους και τή σκληρή δουλειά που η Τοπική μας Ομάδα διεξάγει στην περιοχή. Άποτελεί επίσης κίνητρο για περισσότερη δουλειά για τήν επίτευξη τών στόχων που η Τ.Ο. θάζει μπροστά της.

ΤΟΠΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΑΓ. ΔΟΜΕΤΙΟΥ

11ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ της νεολαίας και των φοιτητών
ΑΒΑΝΑ ΚΟΥΒΑ 28/7 - 5/8 1978

τα στρατόπεδα συγκέντρωσης τούς αγωνιστές της δημοκρατίας. Στα εργαστήρια βασανιστηρίων που ιδρύθηκαν στη Χίλη, με τη συνεργασία Γερμανικών Ναζιστικών καταλοίπων, οι αγωνιστές της λεφτεριάς υποφέρουν τα πάνδεινα από τούς ειδικά εκπαιδευθέντες στις ΗΠΑ βασανιστές της χούντας. Ομοιαδικές εκτελέσεις έχουν γίνει πια

παράσταση όλων των δημοκρατικών λαών για νά θγει νικητής στο δικαίο αγώνα που άρχισε. **Νέοι και νέες της Κύπρου,** Έχουμε υποχρέωση να συμπαρασταθούμε με κάθε διαθέσιμο μέσο στον αγωνιζόμενο λαό της Χίλης. Εμείς που αγωνιστήκαμε ενάντια σ' ένα προδοτικό πραξικόπημα, πούγινε με

ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΕ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

«Μια καταπιεζόμενη τάξη που δεν επιδιώκει να μάθει να χειρίζεται τα όπλα, να έχει όπλα, μια τέτοια καταπιεζόμενη τάξη αξίζει μονάχα να την καταπιέσουν, να την κακομεταχειριστούν, να τη μεταχειριστούν σα σκλάβο».

B. I. LENIN

Τον τελευταίο καιρο μια ένοπλη οργάνωση δρα σε τέσσερις περίπου χώρες της Ευρώπης: Τη Δ. Γερμανία, τη Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία. Σκοπός της ένοπλος αγώνας ενάντια στον Ιμπεριαλισμό. Αυτές λοιπόν οι οργανώσεις κατηγορούνται από τον παγκόσμιο Τύπο της αστικής τάξης για τρομοκρατία, για εξτρεμισμό, για επιβολή «φασιστικών» ιδεολογιών κ.ά.

Φυσικά η αντίδραση του αστικού τύπου δεν ξάφνιασε κανένα, όλοι περιμέναμε τη συνδυασμένη επίθεση ενάντια στην τρομοκρατία της αριστερας, όπως αρέσκει να γράφει. Εκείνο που μας προβλημάτισε είναι η όχι και τόσο καλή αντίδραση ή καλύτερα η απάθεια των λαών που ζουν τα γεγονότα, που ζουν μέσα στον «παράδεισο» του καπιταλισμού.

Γιατί τάχα κάνουν όλες αυτές τις απαγωγές, τις βομβιστικές επιθέσεις, τις αεροπειρατείες και τους φόνους;

Η απάντηση δρίσκεται στα θεμέλια του συστήματος και της σάπιας κοινωνίας που

να χρησιμοποιώντας την αντίβία στη βία και στην πίεση που ασκούμε πάνω τους η κυβέρνηση της χώρας-τους, όταν η κυβέρνηση συνέλαβε ηγετικά στελέχη του Κόκκινου Στρατού, συμπεριλαμβανομένου τον Ανδρέα Μπάαντερ και Ούλρικε Μάινχοφ. Έκαναν γι' αυτό το σκοπό μίαν αεροπειρατία, οι στόχοι του κινήματος-τους έγιναν παγκόσμια γνωστοί. Στην τελευταία στιγμή των γεγονότων η κυβέρνηση της Δ. Γερμανίας τους ξεγελα σκωτώνοντας τους στο αεροπλάνο διακινδυνεύοντας δεκάδες ζωές αθώων επιβατών που κρατούνταν σαν όμηροι για εκδίασμο στη Δ. Γερμανία.

Μια απαγωγή ενός ναζιστή μεγαλοβιομηχάνου—του Σλάγιερ— καταλήγει σε δολοφονία-του μια και τα αιτήματα-τους δεν ακούστηκαν. Οι προσπάθειες-τους να προωθήσουν τους στόχους και τις επιδιώξεις-τους με εκδίαστικά μέσα πέφτουν στε κενο. Ο καπιταλισμός δεν καταλαβαίνει από ανθρωπιστικά θέματα, ο καπιταλισμός παπα πάνω από πτώ-

άτομα περίγυρο) δρα δίχως προκατάληψη και κτυπά δίνοντας την εντύπωση ομάδας αυτοκτονίας.

Στην Ιταλία μια άλλη «αδελφην οργάνωση της Μπάαντερ-Μάινχοφ, οι «Ερυθρές Ταξιαρχίες» δρα με τον ίδιο τρόπο. Στην Ιταλία είναι το ίδιο σκηνικό με τη Δ. Γερμανία, καταπίεση και αντίδραση από τον εργάτη. Στην

κλούδες και με χιλιάδες αστυνομικούς για να τους προσέχουν.

Η απαγωγή του πρώην πρωθυπουργού έγινε για να εκδίασει κατά κάποιο τρόπο την Ιταλική Κυβέρνηση και να σταματήσει τη δίκη των μελών της «Ερυθρας Ταξιαρχίας».

Το περασμένο τεύχος της «Σοσιαλιστικής Έκφρασης»

διότι και στο παρελθόν έδειξε σημεία υποταγής στη δεξιά. Ένα κόμμα που έχει το 34% και όταν η διαφορά με το κυβερνών κόμμα είναι 4% μόνο τότε το κόμμα αυτοπροσπαθεί να πάρει την εξουσία και όχι να τη δίνει.

Αυτο εμείς εδώ το ξέρουμε καλύτερα από το ΑΚΕΛ που σπατάλει τον ιστορικό συμβιβασμό και την υποτα-

Ιταλία εκτός από την πιο πάνω οργάνωση δρουν ακόμα 115 οργανώσεις — 94 της ακροαριστερας και 21 της ακροδεξιας που χρησιμεύουν για αντιπερισπασμό — σχεδόν του ίδιου τύπου.

Οι «Ερυθρές Ταξιαρχίες» είναι μια οργάνωση Διεθνιστικής πάλης, δήλωσε ο ιδεολογικός ηγέτης-της Ρενάτο Κούρτσιο στη δίκη-του στο Τορίνο. Για τη δίκη του Ρενάτο Κούρτσιο και των άλλων συντρόφων-του η αστυνομία της Ιταλίας πήρε δρακόντια μέτρα ύστερα από την απαγωγή από την οργάνωση του σοσιαλδημοκράτη πολιτικού Άλτο Μόρο. Ακόμα και στη δίκη, μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου οι κρατούμενοι δρίσκονταν σε

ασχολήθηκε με την τρομοκρατία στην Ιταλία. Το άρθρο της σύνταξης μίλησε για ατομική τρομοκρατία και πως η απαγωγή άνοιξε το δρόμο στο Κ.Κ.Ι. για συμβιβασμό με τη δεξιά.

Και εγω διαφωνώ με την ατομική τρομοκρατία αλλά δεν μπορεί κανείς να κάμει διαφορετικά όταν έχει να αντιμετωπίσει ένα ρεφορμιστικό Κ.Κ. που ανεμίζει την παντιέρα του Ευρωκομμουνισμού. Ίσως η απαγωγή να άνοιξε τες πύλες για το ιστορικό συμβιβασμό με τη δεξιά αλλά αυτο θα γινόταν είτε γινόταν η απαγωγή είτε όχι. Και αυτο γιατί το Κ.Κ.Ι. δεν εκπροσωπει άμεσα το Ιταλικό Προλεταριάτο

γη «άνευ όρου» στη δεξιά.

Στην Ιταλία χρειάζεται κάποια τρομοκρατία, κάποιο κίνημα μικρό ή μεγάλο για να ξυπνήσει πρώτα το λαό και μετά την ηγεσία του Κ.Κ.

Ένα κόμμα όπως το Κ.Κ.Ι. που δεν δέχεται την επανάσταση του προλεταριάτου και τη δικτατορία του, για τέτοιο κίνημα δεν έχει χώρο η αριστερα.

Τελειώνοντας την αναφορά μου στην τρομοκρατία στην Ευρώπη θέθελα να τονίσω ότι η νίκη της προλεταριατικής επανάστασης έρχεται πάντοτε όταν έχεις το λαό δικό σου.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΕΔΕΝ Λεμεσό.

Η φωτογραφία του άπαχθέντος Άλντο

ζουν. Στην καταπίεση, στην εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο, στην επιβολή «δημοκρατικών» μέσων ζωής.

Στη Δυτική Γερμανία, στη μητρόπολη του καπιταλισμού στην Ευρώπη, δρα η Μπάαντερ-Μάινχοφ ή «Κόκκινος Στρατός». Η οργάνωση αυτή γεννημένη μέσα από το προλεταριάτο της Δ. Γερμανίας, οργανώθηκε, εξέτασε τες συνθήκες δράσης της και διάλεξε τον ένοπλο αγώνα των πόλεων. Οι αντάρτες πόλεων — όπως ονομάζονται — της Δ. Γερμανίας μπήκαν γι' αυτό καλά στον αγώ-

ματα για να μπορέσει να κρατηθεί. Ο ίδιος ο καπιταλισμός — είπε κάποτε ο Λένιν — σκάβει μονάχος-τον τον τάφο-του με το να γεννήσει τους προλετάρους που είναι αυτοί που θα τον εκθεμελιώσουν.

Και αλήθεια, στη Δ. Γερμανία και στες άλλες καπιταλιστικές χώρες το ίδιο το κράτος γεννα τους αγωνιστές που καταπιέζει και εκμεταλλεύεται και από αυτούς τους αγωνιστές θα αλλάξει το σύστημα.

Η Μπάαντερ-Μάινχοφ παράλληλα είναι μια μικρή οργάνωση (έχει περίπου 500

Απάντηση της Σ. Ε. στη κριτική ΓΙΑ ΤΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Πήραμε την πιο πάνω επιστολή—άρθρο από ένα σύντροφο από τη Λεμεσό, που εκφράζει τις διαφωνίες του πάνω στην ανάλυση και τις θέσεις του άρθρου της Σ.Ε. σχετικά με την Ιταλική πραγματικότητα και το ρόλο της ατομικής τρομοκρατίας. Δημοσιεύουμε το άρθρο του σύντροφου από τη Λεμεσό, γιατί πιστεύουμε πως αγγίζει ένα πολύ βασικό θέμα, το θέμα της ατομικής τρομοκρατίας, που τόσο άπασχόλησε στο παρελθόν το εργατικό κίνημα και την ηγεσία του.

Στο άρθρο που πήραμε η θέση που εκφράζει ο συγγραφέας του είναι η εξής: Παρόλο που διαφωνεί με την ατομική τρομοκρατία, υποστη-

τά ρεφορμιστικά εργατικά κόμματα που προβαίνουν σε συμβιβασμούς με την άρχουσα τάξη. Γι' αυτό χρειάζεται κάποια τρομοκρατία, κάποιο κίνημα μικρό ή μεγάλο για να ξυπνήσει πρώτα το λαό και μετά την ηγεσία του Κ.Κ.».

Πιστεύουμε πως η πιο πάνω θέση είναι λανθασμένη. Γιατί όπως υποστηρίξαμε στο άρθρο του περασμένου φύλλου της Σ.Ε. για την Ιταλία, η τρομοκρατία είναι μια εργατική δράση, γιατί υπάρχουν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

5 Μαη 1978 :

160 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΑΡΞ

Σήμερα κλείνουν εκατόν εξήντα χρόνια από την ημέρα που γεννήθηκε ο Κάρολος Μάρξ. Ήταν ο πρώτος άνθρωπος που έθεσε τις βάσεις του επισημονικού σοσιαλισμού που τόσο επαναστατοποίησε και άλλαξε τον κόσμο.

Γεννήθηκε στη Γερμανία από μεσαία εβραϊκή οικογένεια. Σπούδασε ιστορία και φιλοσοφία στο πανεπιστήμιο του Βερολίνου όπου έγραψε τη διατριβή του πάνω στον Επίκουρο (ένα ύλοστη Έλ-λγηνα φιλόσοφο). Στο Βερολίνο ταυτιζόταν με τους Αριστοτελούς Χεγκελιανούς, μία μεγάλη ομάδα διανοούμενων και ακαδημαϊκών που θάσει της φιλοσοφίας του Χέγκελ αμφισβητούσαν την ύπαρξη Θεού και προέβαιναν σε επαναστατικά πολιτικά συμπεράσματα. Δεν είχαν όμως μία καθαρά υλιστική αντίληψη του κόσμου, μέχρι τη γνωστοποίηση της δουλειάς του Φόουερμπαχ στη δεκαετία του 1840-50. Ο Φόουερμπαχ μετέτρεψε τη φιλοσοφία του Χέγκελ από μία ιδεαλιστική σε μία υλιστική αντίληψη του κόσμου. Ο Μάρξ στον τομέα της φιλοσοφίας πήρε αυτά τα συμπεράσματα του Φόουερμπαχ στη λογική τους εξέλιξη.

Ο Μάρξ για πολιτικούς λόγους δεν κατάφερε να απο-

λουθήσει ακαδημαϊκή καριέρα όπως θα 'θελε, και έγινε αρχισυντάχτης το 1842 μιας ριζοσπαστικής εφημερίδας στην Κολωνία. Η κυβέρνηση ανάγκασε το 1843 την εφημερίδα να κλείσει και ο Μάρξ πήγε στο Παρίσι όπου συνέχισε τις μελέτες του και διαχώρισε με άρθρα και άλλα έργα τη θεωρία του από αυτή των ιδεαλιστών Γάλλων Σοσιαλιστών, όπως τον Προυτόν και άλλων.

Το 1848' στο Βέλγιο, μαζί με τον Έγκελς ο Μάρξ έγραψε το Κομμουνιστικό Μανιφέστο. Το έργο αυτό που δεν μπορεί ποτέ να χάσει τη μοναδικότητά του σαν περιγραφή του επιστημονικού σοσιαλισμού, περιγράφει:

- 1) Τη νέα κοσμοθεωρητική αντίληψη του συνεπούς υλισμού, που συμπεριλαμβάνει και την κοινωνική ζωή.
- 2) Τη διαλεκτική σαν την πιο ολοκληρωμένη και δυναμική θεωρία της εξέλιξης.

Και 3) τη θεωρία της ταξικής πάλης και τον ιστορικό επαναστατικό ρόλο του προλεταριάτου που θα δημιουργή-

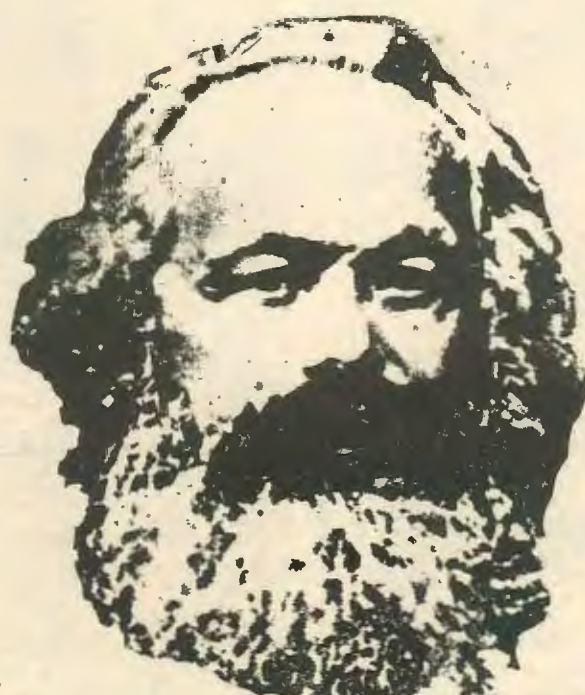
ριοδικών στα οποία εργαζόταν. Τα επαναστατικά γεγονότα του 1848-49, όπως και πολλά άλλα γεγονότα μέχρι

κατέφυγε στο Λονδίνο, όπου έμεινε μέχρι το θάνατό του.

Στο Λονδίνο ο Μάρξ αφοσιώθηκε στη μελέτη της πολιτικής οικονομίας — την οποία και επαναστατοποίησε. Το 1859 εκδόθηκε η «Συνεισφορά στην Κριτική της Πολιτικής Οικονομίας» και το 1969 τελείωσε τον πρώτο τόμο του «Κεφαλαίου».

Στον πρακτικό τομέα ο Μάρξ από το Λονδίνο εκμεταλλεύτηκε την επαναστατηριοποίηση του Ευρωπαϊκού εργατικού κινήματος και έπαιξε πρωταρχικό ρόλο στην ίδρυση της Πρώτης Διεθνούς το 1864. Στο χώρο αυτό διαχώρισε μια και καλή τη θέση του από όλες τις μη προλεταριακές και επαναστατικές θέσεις που υπήρχαν μέσα στο εργατικό κίνημα. Η ίδρυση της Πρώτης Διεθνούς που διαλύθηκε το 1874 είχε θετικές και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στον άσορα κάποιο συντονισμό του Ευρωπαϊκού εργατικού κινήματος και στην ίδρυση μαζικών εθνικών προλεταριακών κομμάτων στην Ευρώπη.

Ο Μάρξ πέθανε το 1883.

ση τη νέα κομμουνιστική κοινωνία.

Τη θεωρία και τακτική του ο Μάρξ εξέφραζε μέσω των διαφόρων εφημερίδων και πε-

σήμερα, ενόχουσαν και δικαιώσαν τη θεωρία του. Θεωρήθηκε τόσο επικίνδυνος που καμμιά κυβέρνηση στην Ευρώπη δεν του έδινε άδεια δημοσίευσης. Το 1849, 31 χρονών,

Απάντηση της Σ. Ε.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

(Απο την 6ην σελίδα)

λία, ή δραστηριότητα των Έρυθρων Ταξιαρχιών δ' ε ν άφυπνίζει το λαό, αλλά αντίθετα δίνει την ευκαιρία στην άρχουσα τάξη να ενισχύει την αυταρχική αυθαιρεσία, ενώ ταυτόχρονα δίνει την ευκαιρία στις ρεφορμιστικές ήγεσίες να προχωρούν πιο εύκολα στους συμβιβασμούς τους. Και τούτο γίνεται δυνατό, γιατί δημιουργείται μέσα στο λαό ένα πρόσφορο κλίμα για να δεχτεί τόσο τις κρατικές παρεμβάσεις, όσο και τους συμβιβασμούς της ήγεσίας του εργατικού κινήματος. Όπως ακριβώς συμβαίνει σήμερα στην Ιταλία. Με τις τρομοκρατικές πράξεις δείχνει η ιταλική πραγματικότητα, αλλά και η κατάσταση στη Δυτική Γερμανία, ο λαός όχι μόνο δεν «ξυπνά», όπως ισχυρίζεται ο συγγραφέας, αλλά ακολουθεί πιο εύκολα την προπαγάνδα της δεξιάς.

Το τοιτάτο του Λένιν σχετικά με την ένοπλη δράση της εργατικής τάξης, που παρατίθεται στην αρχή του άρθρου καμμιά σχέση δεν έχει με την τρομοκρατική δράση των Έρυθρων Ταξιαρχιών ή της Μπάντερ-Μάινχουφ. Ο Λένιν αναφέρεται ξεκάθαρα στην ένοπλη δράση της καταπιεζόμενης τάξης, στο μαζικό δηλαδή βίαιο ξεσηκωματικό δόχ. ε. σ. ε. ο. π. λ. η δράση μ. α. σ. ο. μ. α. δ. α. ε. α. π. ο. α. π. ο. μ. ο. υ. α. κ. τ. ρ. β. α. ε. Ας

μή ξεχνούμε τη διαμάχη του Λένιν με τους Ναρόντινους, (Λαϊκιστές) που πρόβαιναν σε τέτοιου είδους πράξεις.

Η Σ.Ε. δεν άρνείται τη βία σαν μέσο πάλης. Όμως η βία είναι ή πιο προχωρημένη μορφή πάλης του λαού, και δεν μπορεί να υποκατασταθεί από την τρομοκρατική δράση άπομονωμένων ατόμων. Οι επαναστάτες πρέπει να προσπαθούν με τη σωστή πληροφόρηση και ιδεολογική καθοδήγηση προς τους εργαζόμενους να παρεμβαίνουν στα καθημερινά τους προβλήματα και να προβάλλουν την επαναστατική προοπτική. Είναι πολύ πιο αποτελεσματικό να δρά κάποιος μέσα στις μάζες σε σχέση με τα προβλήματα τους παρά να απομονώνεται απ' αυτές και να προσπαθεί με τρομοκρατικές πράξεις να τις άφυπνίσει.

Εκείνο που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι το να αναλυθεί σωστά γιατί υπάρχουν τα ρεφορμιστικά κόμματα με τόσο μαζική υποστήριξη. Και αφού γίνει τούτο πρέπει να βρεθούν οι κατάλληλοι τρόποι για μια πρωτοπορία να παρέμβει ενεργά μέσα σε αυτές τις μάζες.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υ.Γ. → Υπάρχουν και άλλες επί μέρους διαφωνίες με το πιο πάνω άρθρο. Δεν θ' αναφερτούμε, όμως, σε αυτές γιατί εκείνο που μας ενδιαφέρει σε τούτη την απάντηση είναι το θέμα της άκρατικής τρομοκρατίας.

ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗΣ ΤΟΥ ΜΟΝΟΤΟΝΙΚΟΥ ΚΑΙ Η ΑΠΛΟΥΣΤΕΨΗΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΜΑΣ

Τα προβλήματα που παρουσιάζει σήμερα η γλώσσα μας είναι τεράστια και ο χρόνος που σπαταλιέται άδικα ενώ θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί εποικοδομητικά σε άλλους τομείς είναι πολύ μεγάλος.

Πρέπει απαραίτητα να γίνει μια νέα εκτίμηση των προβλημάτων που έχουμε να αντιμετωπίσουμε και μια νέα θεώρηση των πραγμάτων μακριά από συναισθηματισμούς και τη φεβδαίωση του αφελληνισμού που προβάλλεται από ορισμένους καλά γνωστούς κύκλους.

Δεν είναι όμως άρκετο να γίνεται αναγνώριση της ύπαρξης προβλημάτων αλλά πρέπει να προτείνονται και λύσεις που θα επιτρέψουν στην ταλαιπωρημένη μας γλώσσα να μπει στο σωστό κανάλι πλέψης.

Έχουμε σήμερα σωρο τους κανόνες γραμματικής και ορογραφίας που ταλαιπωρούν τόσο τους μαθητές όσο και τους εκπαιδευτικούς. Γίνεται η διάγνωση ότι σε άριστον τον ταμέτα χωλαίνουμε. Σαν μόνη διέξοδος μένει η καθιέρωση του μονοτονικού συστήματος γραψίματος και ακόμα μια πάρα πέρα απλούστεψη της

γλώσσας με μέτρα που θα αναφερθούν πιο κάτω.

Πολλοί θάναί αυτοί που θ' αντιδράσουν και στη σκέψη μόνο της καθιέρωσης του μονοτονικού γιατί θα τους «στερήσει» τάχα τη «σωστή» γλώσσα-μας. Πόσο όμως γελασμένοι είναι! Άς δοίμε το ζήτημα με σωστο ρεαλισμό απο πρακτικής πλευράς.

Με την καθιέρωση του μονοτονικού θα τοποθετείται μόνο ένα «σημαδάκι» πάνω απο τη συλλαβή που τονίζεται και έτσι θα λυθεί το πρόβλημα με την οξεία ή την περιτωμένη κι ακόμα να εξαφανιστεί ο θραχνός των κανόνων του τονισμού. Μήπως έχουν σκεφτεί οι κύριοι αυτοί που ύπεραμύονται της σημερινής κατάστασης που επικρατεί σε ότι αφορά τη γλώσσα ή χειρότερα ακόμα ονειρεύονται επιστροφή στην καθαρέβουσα, πόσος χρόνος χρειάζεται για να μάθει κάποιος αν είναι δυνατό να μάθει όλους τους κανόνες τονισμού και τον τόνο που παίρνει η κάθε λέξη;

Το δεύτερο μέτρο που πρέπει να παρτει είναι η κατάργηση των πολλών «Ι» (ι, η, ει, οι, υι), των «Ο» (ο, ω) και «Ε» (ε, αι) και η καθιέρωση ενός μόνο για κάθε περίπτωση, π.χ. ι, η, ε.

Ένα τρίτο μέτρο που απαραίτητα πρέπει να παρτει για την απλούστεψη της γλώσσας και τη διεφκόλυνση αυτών που τη μαθαίνουν είναι η φωνητική γραφή των «ευ» και «αυ» Δηλαδή αντί «ευ» τάχουμε «εβ» ή «εφ», αντίλογα με την περίπτωση και στην θέση του «αυ» το «αβ» ή «αφ» αντίστοιχα! Πολλές είναι οι περιπτώσεις που παιδιά, ιδιαίτερο στο δημοτικό σχολείο, χρησιμοποιούν απο μόνα τους τη φωνητική γραφή αποδείχνοντας έτσι τη μεγάλη αναγκαιότητα αυτής της αλλαγής.

Τα μέτρα που αναφέρθηκαν πιο πάνω οπωσδήποτε κινδυνεύουν να χαρακτηρίστούν επαναστατικά ή ξέρω για τί άλλο απο τους ονειροπόλους της καθαρέβουσας ή ακόμα και απο συντηρητικούς τάχα δημοτικιστές. Ας αντικρίσουν το πρόβλημα όπως είναι στην πραγματικότητα και να θγάλουν απο μέσα τους το φόβο ότι με το ν' απλούστεψτεί η γλώσσα μας θα χάσουν την Ελληνικότητά τους. Ας επιστραφούν το ρεαλισμό που συνιστούν σε άλλες περιπτώσεις κι ως άδων όπως πρέπει αφο το κορυτο πρόβλημα.

ΣΑΛΑΒΑΝΤΟΡ

Απαραδεχτή η σίαση της Κυβερνήσεως

ΑΛΥΤΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ Α.Τ.Ι.

«Ανευθυνότητα μπροστά στο δημιούργημα της»

«Το Α.Τ.Ι. είναι ένα ήφαιστειο που για δέκα τώρα χρόνια σιγοβράζει και κινδυνεύει να έκραγει».

Με αυτά τα λόγια χαρακτήρισαν την κατάσταση των προβλημάτων του Α.Τ.Ι. οι υπεύθυνοι εκπρόσωποι των Φοιτητών και των Αποφοίτων του Ινστιτούτου, σε διάσκεψη τύπου που έγινε πριν λίγες μέρες στο Α.Τ.Ι. όπου ο Πρόεδρος της Φοιτητικής Ένωσης και ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αποφοίτων παρουσίασαν αναλυτικά στους δημοσιογράφους τα χρόνια προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Η έκθεση αυτή των προβλημάτων έγινε την επομένη της τριώρης άποχής των φοιτητών από τα μαθήματα σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την αρνητική στάση της κυβέρνησης μπροστά στα προ-

βλήματα τους.

Με ολοκληρωμένη επιχειρηματολογία και ιστορική αναφορά στην πορεία των προβλημάτων από της ίδρυσης (το 1968) μέχρι σήμερα, οι εκπρόσωποι απέδειξαν τις ευθύνες της κυβέρνησης που δεν προνόησε από την αρχή για το θέμα της κατοχύρωσης των ανθρώπων που θα αποφοιτούσαν από το ίδιο το δημιούργημά της.

Η κυβέρνηση προόριζε τους απόφοιτους αυτούς σαν Ανώτερους Τεχνικούς που θα έμπαιναν στη βιομηχανία πληρώνοντας το κενό μεταξύ Τεχνικού, απόφοιτου Μέσης Παιδείας και Επιστήμονα Μηχανικού απόφοιτου Πανεπιστημίου. Γι αυτό αποφασίστηκε με βάση διάφορους σχετικούς παράγοντες όπως το επίπεδο του Α.Τ.Ι. να είναι εκείνο του ΗΝΔ που υπάρχει στην Αγγλία.

Ενώ όμως κατά καιρούς οι φοιτητές είχαν τέτοιες αποδείξεις περί ισοτιμίας των δύο διπλωμάτων, έντελως αναπάντεχα —τόνισαν οι εκπρόσωποι— ή Εκπαιδευτική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας πριν λίγες μέρες σε επιστολές που έστειλε σε απόφοιτους του ΑΤΙ αναφέρει πως το Υπουργείο δεν αναγνωρίζει το δίπλωμα του ΑΤΙ σαν ισότιμο του ΗΝΔ.

Οι φοιτητές ιεραρχούν σαν το πιο βασικό πρόβλημα την αναγνώριση του διπλώματός τους.

Η εργοδότηση στη Δημόσια Υπηρεσία θεωρείται εξευτελιστική και εκείνο που συμβαίνει είναι η πρόσληψη αποφοίτων του ΑΤΙ σε θέσεις για απόφοιτους Μέσης Παιδείας, εκτελούν καθηκόντα Ανώτερου Τεχνικού που βρίσκεται στο επίπεδο τους αλλά αμείβονται με άπολαβες Τεχνικού Βοηθού.

Αυτή είναι η σοβαρότερη άδικια για την οποία καταγγέλλουμε την Κυβέρνηση, τονίστηκε στη διάσκεψη. Η μισθολογική κλίμακα του απόφοιτου του ΑΤΙ είναι πολύ χαμηλότερη του απόφοιτου με ΗΝΔ, ενώ το επίπεδο είναι ισότιμο.

Μόλις ήγερθη το θέμα της όρθης τοποθέτησης του απόφοιτου στη Δημόσια Υπηρεσία, μας καθησύχασαν πως αυτό θα λυνόταν με την Αναδιοργάνωση της Δ. Υπηρεσίας. Σήμερα το έργο της Αναδιοργάνωσης πάει προς το τέλος και οι αρμόδιοι μας συστήνουν άλλες νέες διαδικασίες προς άτελειωτες πάλιν συζητήσεις.

Εκεί που φαίνεται να είναι καλύτερη η κατάσταση για τους απόφοιτους είναι στον ιδιωτικό τομέα παρά στη Δημόσια Υπηρεσία, αλλά και

εδώ οι φοιτητές αναμένουν δέσωση των προβλημάτων με την αποφοίτηση που γίνεται κάθε χρόνο και από το ΑΤΙ και από το εξωτερικό.

Φαίνεται — ανάφεραν — πως κάποια σύγκρουση συμφερόντων κρατεί σ' αυτή τη στασιμότητα το πρόβλημά μας. Η Κυβέρνηση όμως έχει υποχρέωση πέραν από οποιαδήποτε συμφέροντα να

ξεκαθαρίσει τη θέση της.

Αφού οι εκπρόσωποι περιέγραψαν τη σοβαρή δυσφορία των φοιτητών και αποφοίτων για τα προβλήματα τους, ανάφεραν πως αναπόφευκτα η στάση της Κυβέρνησης επιβάλλει κλιμάκωση των ενεργειών τους για δικαίωση των αιτημάτων τους.

Α. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ 21η ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ

Έντεκα χρόνια κλείνουν σήμερα από τότε που οι «Έλληνες» συνταγματάρχες με την εντολή της αμερικάνικης ΣΙΑ κύλησαν τα τανκς στους δρόμους της Αθήνας για να ανακόψουν και συντρίψουν τον κομμουνιστικό κίνδυνο που «απειλούσε» τη Χώρα.

Αφτοι οι Ξενοκίνητοι υπηρέτες του ιμπεριαλισμού ήταν γραφτο να καταδυναστεύουν την Ελλάδα για μια ολάκερη εφταετία, εφαρμόζοντας μια στυγνή δικτατορία. Ο ελληνικός λαός υπόφερε τα πάνδεινα για επτά ολόκληρα χρόνια. Η χούντα των Αθηνών ήταν αδιάστατη και χρησιμοποίησε όλα τα μέσα για να κρατηθεί στην εξουσία. Τη διαμαρτυρία των νέων, φοιτητών και εργατών, στο Πολυτεχνείο, την αντιμετώπισαν με τα τανκς και τα όπλα, ματωκυλώντας τη Νεολαία της Ελλάδας και μετατρέποντας το Πολυτεχνείο σε σύμβολο αντίστασης και αγώνα.

Μερίδιο από την προδοσία της Χούντας και τη συνωμοσία της ΣΙΑ πήρε και η Κύπρος. Οι προδότες της 21ης τ' Απρίλη και οι πάτρωνες-τους, δημιούργησαν το προγεφύρωμα-τους στην Κύπρο, την ΕΟΚΑ Β που ανάλαβε να «σώσει» το νησί-μας από τον κομμουνιστικό εχθρό και να τον οδηγήσει με την «ένωση» στις Νατοϊκές αγκάλες. Την «ένωση» στις Νατοϊκές αγκάλες. Η 21η τ' Απρίλη ήταν η αρχή της καταστροφής. Από εκεί ξεκίνησε η όλη συνωμοσία, που με την καθοδήγηση της ΣΙΑ και των άλλων δυτικών «φίλων»-μας έφερε το προδοτικό πραξικόπημα του Ιούλη του 74 και την εισβολή.

Νέοι της Κύπρου,

Τέσσερα χρόνια ύστερα από την καταστροφή-ρας, οι Ξενοδούλοι πράχτορες ετοιμάζονται συνωμωτικά και πάλιν να ολοκληρώσουν τα σχέδια-τους. Ολόρθοι ας σταθούμε στα μετερίζια του αγώνα γιατί ο φασισμός σηκώνει ξανά κεφάλι κι ο Αττίλας πατα τη γη-μας.

Απαίτησή-μας είναι να δημιουργηθεί λαϊκή πολιτοφυλακή, να προχωρήσει η κάθαρση με γρήγορο ρυθμό και να γίνει αμυντική θωράκιση του νησιού. Ο φασισμός δεν θα περάσει κι ο Αττίλας θε φύγει από τον τόπο-μας μόνο αν πιστέψουμε στον αγώνα-μας και δεν επιτρέψουμε στον ιμπεριαλισμό να φέρει νέους Απριληδες του '67 και νέα Ιουλιανά Πραξικοπήματα και μεταπραξικοπήματα.

Αδέρφια,

Η Λεφτερια δεν δωρίζεται, μόνο αποχτιέται με αίμα. Γι' αυτό και μεϊ-ας κάμουμε τα σπία-μας κόστρα άπαρτα και τους εαφτούς-μας στρατιώτες του δικαίου αγώνα-μας.

ΛΑΟΥ ΓΡΟΘΙΑ ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΛΕΦΤΕΡΙΑ.

—ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.

—Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ.

—ΚΑΘΑΡΣΗ — ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΘΩΡΑΚΙΣΗ — ΛΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.

Οι έπιτανές στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.